

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

การศึกษานวนิยายตะวันตกร่วมสมัยที่มีแนวเรื่องเป็นแนวความรักซึ่งมีตัวละครเอกเป็นผู้หญิงไทยและมีผู้ชาย“ฝรั่ง” เป็นตัวละครเอกฝ่ายชายโดยใช้เมืองไทยเป็นฉาก ซึ่งผู้วิจัยได้วางวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การสร้างจินตนาการเรื่องเมืองไทย และวิเคราะห์การสร้างอัตลักษณ์ “ฝรั่ง” จากนวนิยายจำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่อง *Bangkok Knights* (2532) โดย Collin Piprell ชาวแคนาดา 2) เรื่อง *The Scribe* (2543) ของ David Young ชาวอังกฤษ 3) เรื่อง *Minor Wife* (2545) ของ Christopher G. Moore ชาวแคนาดา 4) เรื่อง *Thailand Joy* (2545) ของ David Young ชาวอังกฤษ 5) เรื่อง *Even Thai Girls Cry* (2546) ของ J.F. Gump ชาวอเมริกัน 6) เรื่อง *Peacock Hotel* (2547) ของ Philip J. Cunningham ชาวอเมริกัน 7) เรื่อง *Thai Girl* (2547) ของ Andrew Hicks ชาวอังกฤษ และ 8) เรื่อง *Private Dancer* (2547) ของ Stephen Leather ชาวอังกฤษ จากการศึกษาแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงการสร้างจินตนาการเรื่องเมืองไทยที่เป็นภาพเหมารวม อันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างอัตลักษณ์ “ฝรั่ง” โดยผ่านกลวิธีการประพันธ์ ความสัมพันธ์ของตัวละคร สถานที่และภูมิทัศน์

การศึกษาแบ่งออกเป็น 4 บท ในบทแรกมุ่งประเด็นของการสร้างจินตนาการผ่านเรื่องเล่าการเดินทาง (Travel Writing) ที่นำเสนอกระบวนการ “สร้างภาพ” ดินแดนอื่นที่ห่างไกลและยังล้าหลังของนักเดินทางในยุคเริ่มต้นการเดินทางโดยเฉพาะยุคอาณานิคมจนถึงเรื่องเล่าการเดินทางในยุคปัจจุบันที่เป็นการเดินทางของยุคการท่องเที่ยว และอีก 3 บทเป็นการศึกษาการการสร้างจินตนาการเรื่องเมืองไทยและอัตลักษณ์ “ฝรั่ง” โดยแบ่งเป็นการศึกษาตัวละคร “ฝรั่ง” กับรูปแบบในการเดินทาง เมืองไทย : “สวรรค์” ของผู้ชาย “ฝรั่ง” และ ความสัมพันธ์ของ “คนไทย” กับ “ฝรั่ง

การสร้าง “จินตนาการ” ผ่านเรื่องเล่าการเดินทางของตะวันตกเกิดขึ้นมายาวนานแต่ความชัดเจนของเป้าหมายของการกระทำลักษณะนี้เกิดขึ้นอย่างชัดเจนในยุคอาณานิคมที่เจ้าอาณานิคมต้องการยึดครอง “ดินแดนอื่น” โดยเฉพาะ “ตะวันออก” ซึ่งตะวันตกจำเป็นต้องหา “วิธีการ” หรือ “เครื่องมือ” ในการสร้าง “ตะวันออก” ให้ดูดีกว่า ไม่ว่าจะเป็นการให้ความหมายของความล้าหลัง ไร้ความเจริญ และมีความเป็นสตรี เพื่อตะวันตกจะได้แอบอ้างสิทธิ์ที่จะเข้าไปควบคุมหรือ

“จัดการ” เพื่อการพัฒนา แต่แท้จริงเพื่อการจกฉวยประโยชน์ทางด้านทรัพยากรและแรงงาน การกระทำในลักษณะนี้ของตะวันตก Edward Said ได้แสดงไว้อย่างชัดเจนใน *Orientalism* (1978) ว่า “ตะวันออก” คือ สิ่งที่ตะวันตก “สร้าง” ขึ้น และ “เครื่องมือ” ที่สามารถจะยืนยันการกระทำนี้ของตะวันตก คือเรื่องเล่าการเดินทาง (Travel Writing) ซึ่งถือว่าเป็นหลักฐานที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง นอกเหนือจากเอกสารราชการ เอกสารการแพทย์ รายงานการสำรวจและการเดินทาง ที่สามารถจะค้นหาการกระทำของตะวันตกที่พยายามสร้างตะวันออกให้เป็น “ตะวันออก” ตามความต้องการของตะวันตก

เรื่องเล่าการเดินทางของนักเดินทางต่าง ๆ ได้สืบทอดแนวคิด รูปแบบของเรื่องเล่าการเดินทางเพื่อใช้ในการถ่ายทอดเป้าหมายของเจ้าอาณานิคม ไม่ว่าจะเป็นโครงเรื่องที่แบ่งออกเป็น 3 ช่วงโดยให้ตัวละครหรือนักเดินทางได้เดินทางออกจากบ้านเกิด (Departing) การเดินทางไปสู่ดินแดนต่างๆ (Entering) และการเดินทางกลับบ้านเกิด (Returning) โดยที่กำหนดให้ตัวละครเป็นตัวละครชายที่มีความเข้มแข็ง ฉลาดหลักแหลม สามารถเผชิญกับความยากลำบากและสามารถแก้ปัญหาต่างๆ ได้ ตลอดจนตัวละครหรือนักเดินทางสามารถกลับบ้านเกิดด้วยความปลอดภัยหรือสามารถนำ “ชัยชนะ” กลับมาได้ จนกลายเป็น “ผู้ชนะ” สำหรับผู้คนที่ไม่ได้เดินทางหรือแม้แต่ผู้อ่าน นอกจากนี้ หากจะกล่าวถึงเหตุการณ์ระหว่างเส้นทางการเดินทางที่ตัวละครเอกชายต้องเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ที่แปลกและแตกต่างจากความคุ้นเคยแล้ว ตัวละครเอกชายต้องไปสัมพันธ์กับสตรีที่เป็นสตรีพื้นถิ่นเพื่อให้เธอเป็นเสมือน “สิ่งอำนวยความสะดวก” ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่คอยจัดหาอาหาร ทำความสะอาดที่พัก ผู้นำทาง และที่สำคัญที่สุดเพื่อสนองความสุขทางเพศระหว่างการเดินทางหรือขณะที่อยู่ห่างไกลบ้าน ซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นเสมือน “Romance Hero” หรือวีรบุรุษนักรัก

ด้วยเหตุนี้ เรื่องเล่าที่ปรากฏในเรื่องเล่าการเดินทางจึงผูกโยงไว้กับ “ดินแดน” และ “สตรี” เป็นส่วนใหญ่ ดินแดนก็สร้างให้เป็นดินแดนที่ล้าหลัง ไร้ความเจริญ ผนวกกับสร้างให้สตรีเป็นผู้ที่มีความสมบูรณ์ และเต็มไปด้วยต้นหาราคะ ด้วย “วิธีการ” ให้ภาพ สร้างภาพผ่านการบรรยายสถานที่หรือดินแดนใหม่ที่ค้นพบหรือเดินทางไปถึงให้มีลักษณะที่เป็น “เพศหญิง” เพื่อให้ นักเดินทางผู้ชายหรือตัวละครเอกชาย สามารถเข้าไปสำรวจและยึดครองได้ รวมทั้ง “ผู้หญิงพื้นถิ่น” ก็เช่นเดียวกันที่นักเดินทางหรือตัวละครเอกชายสามารถครอบครองพวกเธอเหล่านั้นได้ จนพวกนักเดินทางเหล่านั้นจึงเป็นเสมือนวีรบุรุษผู้พิชิตหรือ “Conquering Hero” ที่สามารถพิชิตได้ทั้งดินแดนใหม่ ความร่ำรวย ความสวยงามและความกว้างใหญ่ของดินแดนใหม่ ซึ่งในเวลาต่อมาจุด

นี่กลายเป็นจุดดึงดูดให้ผู้คนที่ต้องการเข้าไปครอบครองและจับจองเป็นเจ้าของ รวมทั้งเรื่องเล่าการเดินทางที่มีแนวเรื่องในลักษณะนี้กลายเป็นแบบอย่างให้กับนักเดินทางในรุ่นต่อๆ มาใช้เป็นแนวทางในการเล่าเรื่อง ตลอดจนผู้อ่านเอง โดยเฉพาะชายหนุ่มจากชนชั้นกลางของสังคมที่ต้องการจะเดินทางไปใช้ชีวิตอย่างเช่นตัวละครหรือนักเดินทางผู้ที่เป็นเสมือน "วีรบุรุษ" เมื่อเขาเหล่านั้นเดินทางกลับบ้านเกิดด้วยความปลอดภัย

เมื่อถึงยุคปัจจุบันการเดินทางก็เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบกล่าวคือการเดินทางกลายเป็นเรื่องของบุคคลมากขึ้นที่ไม่ใช่การเดินทางที่เป็นหมู่คณะเหมือนกับในอดีตที่เป็นการล่าดินแดนและพาหนะที่ใช้ในการเดินทางก็รวดเร็วมากยิ่งขึ้นที่ไม่ใช่การใช้เรือเดินทางขนาดใหญ่หากแต่เป็นการโดยสารเครื่องบินหรือระบบขนส่งแบบประหยัด โดยที่นักเดินทางสามารถใกล้ชิดกับสิ่งแวดล้อมได้มากกว่า อีกทั้งนักเดินทางในยุคนี้มุ่งเน้นการเดินทางเพื่อเผชิญกับ "วัฒนธรรมอื่น" ซึ่งเป็นพื้นที่ที่สามารถเปิดโอกาสให้ตัวละครได้นำเสนอเรื่องราวของตนเองมากขึ้น ดังนั้นบทบาทของเรื่องเล่าการเดินทางไม่ได้นำเสนอเพียงแต่เรื่องความแปลกประหลาด หรืออันตรายของดินแดนห่างไกลอีกต่อไป หากแต่เป็นการนำเสนอตัวตนของนักเดินทางหรือผู้อื่นไปพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะเรื่องเล่าการเดินทางในยุคการท่องเที่ยว (Tourism) ที่นักเดินทางมีเป้าหมายเพื่อหลบหนีความวุ่นวาย ความเบื่อหน่ายของวิถีชีวิตแบบตะวันตก ไปสู่ดินแดน "แห่งความสุข" หรือ "สถานที่พักผ่อน" ซึ่งมักจะเป็นประเทศโลกที่ 3 ที่เป็นเป้าหมายหลัก

ดังนั้น เรื่องเล่าการเดินทางที่ปรากฏในเรื่องเล่าการเดินทางยุคนี้จึงมักจะนำเสนอ "ภาพ" หรือ "สร้าง" ดินแดนใหม่ให้กลายเป็นดินแดนที่พร้อมที่จะต้อนรับนักเดินทางหรือตัวละครผู้ชาย "ฝรั่ง" ไม่ว่าจะนำเสนอให้เป็นดินแดนที่สงบ เพียงพร้อมไปด้วยธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป่า ภูเขา ทะเล ผนวกกับการ "สร้าง" ภาพสตรีของดินแดนต่าง ๆ ให้เป็นสตรีที่พร้อมที่จะให้บริการนักเดินทาง โดยใช้ลักษณะของ "วัฒนธรรม" ที่แตกต่าง เช่น ความมั่งคั่งที่แตกต่าง ความอ่อนนุ่ม การยินยอมอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชายหรือสามี ซึ่งลักษณะต่างๆ เหล่านี้ยังคงหลงเหลืออยู่ในสตรีของกลุ่มประเทศโลกที่ 3 ซึ่งรวมถึงประเทศไทยด้วยเช่นกัน จึงไม่แปลกที่ธุรกิจบริการทางเพศเข้ามามีบทบาทต่อการท่องเที่ยวหรือการเดินทาง ถึงกับมีบริษัทการท่องเที่ยวเกิดขึ้นมากมายในหลายประเทศในตะวันตกที่ใช้ "สตรี" และ "เชกส์" เป็นจุดขายหรือเป็นเป้าหมายสำคัญสำหรับนักเดินทาง ด้วยเหตุนี้ การสร้างภาพหรือจินตนาการที่ถูกนำเสนอในเรื่องเล่าการเดินทางยุคนี้จึงเน้นภาพสตรีที่เย้ายวน เชิญชวนไม่ว่าจะเป็น รอยยิ้ม การแต่งกาย ตลอดจนการแสดงออกที่สื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดจินตนาการ ที่ต้องการจะเดินทางมาค้นหา หรือมาสัมผัสด้วยตนเอง แต่ท้ายที่สุด

แล้วพวกเขาก็ค้นพบว่ารอยยิ้มที่ผู้หญิงไทยต่างใช้ในการต้อนรับนั้นแท้ที่จริงเป็น “รอยยิ้มแห่งมายา” ที่พวกเธอเหล่านั้นสร้างขึ้นมาเพื่อเป็น “กับดัก” สำหรับผู้ชาย “ฝรั่ง” เพื่อผลประโยชน์ของเธอเอง อย่างไรก็ตามผู้ชาย “ฝรั่ง” บางคนก็เต็มใจที่จะยอมรับกับรอยยิ้มแห่งมายานั้นเพราะอย่างน้อยที่สุดมันเป็นสิ่งที่ทำให้เขาได้มีชีวิตที่ “มีความสุข” มากกว่าที่เป็นอยู่

นอกจากนี้ในยุคนี้ซึ่งเป็นยุคโลกาภิวัตน์สื่อคอมพิวเตอร์หรืออินเทอร์เน็ตกลายเป็นสื่อที่สำคัญซึ่งช่วยต่อยอดให้เรื่องเล่าการเดินทางมีพลังมากยิ่งขึ้น เพราะสื่อเหล่านี้สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับเรื่องราวที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่เน้นเรื่องของเซ็กส์หรือที่เรียกว่า “เซ็กส์ทัวร์” (Sex Tour) ก็ออนไลน์อยู่มากมายและกำลังได้รับความนิยมเป็นอย่างมากจากนักเดินทางหรือผู้อ่านโดยเฉพาะ “ฝรั่ง” ผู้ชาย และเมืองไทยก็เป็นจุดหมายปลายทางที่อยู่ใต้อาสาใจของคนเหล่านั้นในลำดับต้นๆ สำหรับ “ฝรั่ง” ผู้ชายที่ต้องการจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวหรือใช้ชีวิตเพื่อการ “พักผ่อน” หรือ “ค้นหาความสุข” จากสตรีที่ยินดีและพร้อมที่จะบริการโดยเฉพาะในพื้นที่ “red light zone” ใจกลางเมืองหลวงของไทย ดังเช่น พัฒณพงษ์ ที่ “ฝรั่ง” ต่างก็ให้ความหมายที่สื่อถึงดินแดนแห่งความสุขทางเพศของพวกเขา

นวนิยายการเดินทางที่เลือกศึกษาจำนวน 8 เรื่องเป็นนวนิยายที่ประพันธ์ขึ้นในช่วงปี พ.ศ. 2532 – 2547 ซึ่งเป็นช่วงบริบทของการท่องเที่ยว และในช่วงปี พ.ศ. 2530 ประเทศไทยได้ตั้งเป้าหมายระดับชาติให้เป็นปีการท่องเที่ยวไทย ที่มุ่งหวังให้ชาวต่างชาติโดยเฉพาะประเทศตะวันตกได้เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย และในนวนิยายเหล่านี้ก็ได้นำเสนอเรื่องราวหรือรายละเอียดของเรื่องที่สัมพันธ์กับบริบทการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอตัวละครเอกหญิงส่วนใหญ่ที่เป็นหญิงบาร์ และเรื่องราวของเรื่องมักเกิดขึ้นในบาร์หรือบริเวณพื้นที่ “red light zone” ของเมืองไทย โดยให้ตัวละครนักเดินทางผู้ชาย “ฝรั่ง” ได้เข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าว และได้มีโอกาสได้รู้จักกับตัวละครหญิงไทย ถึงแม้ว่านวนิยายบางเรื่องนำเสนอพื้นที่อื่นๆ เช่น ชายหาดในการพบกันระหว่างตัวละครชาย “ฝรั่ง” และตัวละครหญิงไทย ก็ตามแต่พวกเขาเหล่านั้นต่างก็เคยสัมผัสหรือรับรู้ “ความหมาย” ของบาร์และพื้นที่แสงสีแดงเป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านวนิยายเหล่านี้จะเป็นนวนิยายที่ใช้เรื่องราวภายใต้บริบทของการท่องเที่ยวในยุคโลกาภิวัตน์ก็ตาม แต่นวนิยายเหล่านี้ยังคงใช้รูปแบบหรือกลวิธีในการประพันธ์ที่สืบทอดมาจากยุคอาณานิคมอย่างชัดเจนโดยที่ผู้ประพันธ์ยังยึดแนวทางการแบ่งโครงเรื่องออกเป็น 3 ช่วง กล่าวคือ ช่วงแรกที่กำหนดให้ตัวละครเอกผู้ชาย “ฝรั่ง” ต้องออกเดินทางออกจากบ้านเกิดซึ่ง

มักจะเป็นสาเหตุที่เกี่ยวกับความ “ล้มเหลว” ของการดำเนินชีวิตในบ้านเกิดโดยเฉพาะปัญหาเรื่องความรัก ความล้มเหลวในชีวิตคู่ การสูญเสียความเป็นชาย ช่วงที่สองที่กำหนดให้ตัวละครได้มีโอกาสได้เผชิญกับสิ่งแปลกใหม่ ซึ่งมักจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรม ไม่ว่าจะเป็นด้านอาหาร ชีวิตความเป็นอยู่แบบไทย ๆ ซึ่งส่งผลให้ตัวละครเกิดการ “ปรับเปลี่ยน” ตนเองเพื่อความอยู่รอดหรือเพื่อให้หลุดพ้นออกมาจากเหตุการณ์ที่กำลังเผชิญ รวมทั้งความล้าหลังหรือไร้ความเจริญของคนไทยและเมืองไทย ที่ตัวละครต้องทำความเข้าใจกับความแตกต่างที่ได้เผชิญ และช่วงสุดท้ายที่เป็นการนำเสนอถึงการตัดสินใจของตัวละครที่จะกลับสู่บ้านเกิด ซึ่งมีทั้งที่ตัดสินใจที่จะอยู่ในเมืองไทยต่อไป และ เลือกที่จะกลับบ้านเกิด อีกทั้งตัวละครต้องพบกับความพ่ายแพ้ เพราะตัวละครเหล่านี้ไม่สามารถจะมีชีวิตอยู่ได้ทั้งที่บ้านเกิดและเมืองไทย เพราะแม้แต่การเดินทางมาค้นหา “ชีวิตใหม่” ในเมืองไทย แต่แล้วพวกเขาเหล่านั้นก็ยังพบกับความ “ผิดหวัง” ถึงกับมีตัวละครบางตัวที่ต้องพบกับความตาย

สำหรับความสัมพันธ์ของ “คนไทย” และ “ฝรั่ง” ถือเป็นส่วนหนึ่งของการการใช้ชีวิตท่ามกลางการเดินทางในเมืองไทยซึ่งทำให้เห็นถึงการสร้างอัตลักษณ์ “ฝรั่ง” ผ่านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครเอกผู้ชาย “ฝรั่ง” กับตัวละครเอกหญิงไทย ซึ่งมักจะเป็นผู้หญิงบาร์ โดยที่คนทั้งคู่มีการติดต่อในลักษณะที่เป็นลูกค้าที่มาซื้อบริการ และเกิดการพัฒนาไปเป็นเสมือน “คู่รัก” เพราะพวกเขาเหล่านั้น ได้สร้าง “ความรู้สึก” ที่นอกเหนือจากการซื้อขายบริการทางเพศให้กับตัวละครผู้ชาย “ฝรั่ง” อันเนื่องมาจากความแตกต่างของ “ความหมาย” ของหญิงบริการระหว่างตะวันตกและเมืองไทย ซึ่งทำให้ตัวละครเกิดความสับสน จนทำความเข้าใจและสร้างความหมายด้วยตนเอง ประกอบลักษณะของตัวละครหญิงไทยที่เธอต้องปรนนิบัติ เอาอกเอาใจ ลูกค้าเพราะนั่นคือภาระและหน้าที่การงานที่ต้องทำเพื่อแลกกับเงิน ซึ่งการแสดงออกของคน “ทั้งคู่” ต่างก็มีความหมายและความเข้าใจที่เป็นแบบของตนเองซึ่งไม่สามารถจะประสานกันได้ อันเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม และบริบทของการท่องเที่ยวที่พวกเขาเหล่านั้นมองความสัมพันธ์เช่นนี้เป็นเพียงแค่ “อาชีพ” ที่ทำเพื่อหารายได้

อย่างไรก็ตาม คนทั้งคู่ก็กลายเป็นความสัมพันธ์ในลักษณะของ “คนรัก” ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็น “คู่รักข้ามชาติ” ที่ตัวละคร “ฝรั่ง” ผู้ชายบางคนตัดสินใจแต่งงานกับผู้หญิงไทย และเลือกที่ “ปรับตัว” เพื่อจะใช้ชีวิตอยู่ในเมืองไทย หรือบางคนก็เลือกที่จะนำหญิงคนรักไปใช้ชีวิตอยู่ในบ้านเกิดของตนเอง รวมทั้งบางคนที่ยินยอมส่งเงินเป็นค่าเลี้ยงดูเพื่อจะให้เธอเป็นคู่รักตอนจะกลับมาพักผ่อนในปีถัดไป นอกจากนี้ สำหรับมุมมองของผู้หญิงไทยที่มีต่อผู้ชาย “ฝรั่ง” ซึ่ง

มักจะมองว่าพวกเขาคือแหล่งรายได้ที่สามารถจะทำให้พวกเขาหลุดพ้นจากความยากจน หรือที่เรียกพวกเขาเหล่านั้นว่า “ตู้เอทีเอ็ม” หรือ “กระเป๋าตังค์มีขา” ซึ่งเธอเหล่านี้พยายามทำทุกอย่างเพื่อสร้างความพึงพอใจ ตลอดจนให้ “เล่นเหยียบ” หรือ “กลอุบาย” ให้ “ฝรั่ง” หลงเชื่อเพื่อยินยอมที่จะจ่ายเงินนอกเหนือจากค่าบริการไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล่าที่น่าสงสาร เช่น เธอคือคนที่มาจากครอบครัวยากจน ต้องส่งเงินกลับไปเลี้ยงดูครอบครัว หรือแม้แต่การแสดงออกว่า “เธอ” “รัก” เขาเหล่านั้นมากๆ ทั้ง ๆ ที่พวกเธอนั้นต่างก็มีสามีเป็นคนไทย หากจะกล่าวถึงผู้ชายไทยที่ปรากฏในนวนิยายกลุ่มนี้ พบว่าผู้ชายไทยถูกสร้างให้กลายเป็นผู้ที่เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ ชอบทำร้ายผู้หญิง ทำตัวเสเพล เช่นชอบดื่มเหล้า ซี้เกียจ เป็นต้น

สำหรับการสร้าง “พื้นที่” ของเมืองไทยซึ่งแสดงให้เห็นถึงการสร้างอัตลักษณ์ของ “ฝรั่ง” นั้น ได้นำเสนอไว้ 2 พื้นที่หลัก และ 5 พื้นที่ย่อย ๆ กล่าวคือพื้นที่ “red light zone” ซึ่งประกอบไปด้วยพื้นที่ของบาร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่เปิดโอกาสให้ตัวละครผู้ชาย “ฝรั่ง” ได้ปรับเปลี่ยนตัวเองเป็นเสมือนผู้ค้นหาความสุขจากความบันเทิงที่ทางเจ้าของบาร์ได้จัดเตรียมไว้ให้ในยามค่ำคืน ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดื่ม การแสดงโชว์ต่างๆ จากผู้หญิงบาร์ หรือการบริการทางเพศ ซึ่งผู้ชาย “ฝรั่ง” ได้แสดงบทบาทของ “นักท่องเที่ยวนักชมนักเที่ยว” ที่มีผู้หญิงบาร์เป็นเสมือนผู้บริการหรือ “นักแสดง” ที่ต้องสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวนักชมนักเที่ยวเหล่านี้ ในขณะที่เจ้าของบาร์เปรียบเสมือนกับ “ผู้กำกับ” ที่ต้องจัดการทุกอย่างเพื่อให้บาร์ หรือ “โรงละคร” ได้ดำเนินต่อไปได้ และสำหรับพื้นที่ที่เป็นสถานที่พักซึ่งเป็นเสมือน “ชุมชนฝรั่ง” ในเมืองไทย ที่พวกเขาเหล่านั้นได้มารวมตัวกัน จนสร้างความหมายให้กับพื้นที่แห่งนี้ ให้กลายเป็นพื้นที่ของ “นักท่องเที่ยวนักชมนักเที่ยว” ชาวตะวันตกโดยเฉพาะใช้เป็นแหล่งที่พักหรืออาศัย และพื้นที่แห่งนี้จะมีชีวิตในตอนกลางวันเพราะจะใช้เป็นพื้นที่สำหรับการพบปะ สังสรรค์ หรือเล่าประสบการณ์การใช้ชีวิตในยามค่ำคืน ตลอดจนใช้เป็นพื้นที่สำหรับการรับประทานอาหารเช้าในแต่ละมื้อ ดังนั้น ในพื้นที่แห่งนี้ถูกแปรเปลี่ยนความหมายเพื่อสนองตอบความต้องการและความเป็นอยู่ของชาวตะวันตกและพวกเขาเหล่านั้นต่างก็มองว่าพวกเขาคือ “เจ้าของ” พื้นที่แห่งนี้ และสำหรับคนไทยเองก็มองว่าพื้นที่เหล่านี้เป็นพื้นที่ที่คนไทยต้องบริการและอำนวยความสะดวกให้กับ “ฝรั่ง” ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการอาหาร ที่พัก และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพื่อแลกกับเงิน เช่น ถนนพัฒนาพงษ์ ถนนข้าวสาร และถนนสุขุมวิท เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีพื้นที่ภายนอกพื้นที่ "red light zone" ที่ประกอบไปด้วยพื้นที่ชนบทของไทยซึ่งมักจะเป็นบ้านเกิดของตัวละครเอกหญิงไทย ที่ตัวละครเอกชาย "ฝรั่ง" เดินทางไปท่องเที่ยวหรือไปเยี่ยมบ้านของ "คูรัก" สำหรับบทบาทของตัวละคร "ฝรั่ง" ถูกปรับเปลี่ยนให้กลายเป็นเหมือน "ผู้เรียนรู้" โดยมีตัวละครเอกหญิงไทยเป็นผู้นำทางหรือเป็นเสมือน "ผู้สอน" และให้ความรู้ในทุก ๆ อย่างที่เผชิญซึ่งมักจะเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยแบบดั้งเดิม ที่มีความล้าหลัง วิถีชีวิตที่แตกต่างจากเมืองหลวงอย่างกรุงเทพมหานคร ในพื้นที่แห่งนี้ผู้ชาย "ฝรั่ง" ต้องอยู่ภายใต้การควบคุมหรือการจัดการของสตรีไทย แต่เมื่อพวกเขาออกมาจากพื้นที่นั้นและเข้าสู่พื้นที่ที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของไทยไม่ว่าจะเป็นทะเล ภูเขา หรือเกาะ นักเดินทางหรือตัวละครเอกชาย "ฝรั่ง" ได้สร้างจินตนาการอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างออกไปซึ่งเป็นการหลบหนีจากโลกแห่งความจริงไปสู่ชีวิตแห่งความฝันที่สามารถทำสิ่งต่าง ๆ ที่ผิดกฎและกติกาลในโลกแห่งความจริง เช่น การดูนก เป็นต้น สำหรับพื้นที่กรุงเทพมหานครหรือเมืองไทยถูกสร้างให้เป็นพื้นที่ "อันตราย" ที่เต็มไปด้วยอาชญากรรม ความวุ่นวาย และความไร้ระเบียบ เพื่อทำให้เกิดความตื่นเต้น และเป็นการท้าทายความสามารถของนักเดินทางหรือตัวละครหากสามารถฝ่าฟันอันตรายต่าง ๆ เหล่านั้นได้

6.2 ข้อเสนอแนะ

นวนิยายที่เลือกศึกษาเป็นนวนิยายการเดินทางที่ประพันธ์โดยนักเขียนตะวันตกซึ่งใช้เมืองไทยเป็นฉากและมีหญิงไทยเป็นตัวละครเอกหญิง ซึ่งผู้วิจัยเลือกศึกษาเฉพาะนวนิยายแนวความรัก ที่เน้นความสัมพันธ์ของตัวละครเอกผู้ชายฝรั่งและผู้หญิงบาริไทยซึ่งผู้วิจัยคิดว่านวนิยายชุดที่เลือกศึกษาสามารถศึกษาในประเด็นของ "ผู้หญิงบาริไทย" ในแง่มุมต่างๆ ให้ลึกซึ้งได้ หรืออาจเลือกศึกษาประเด็นของพื้นที่ "บาริ" ก็สามารถทำได้ให้ลุ่มลึกและรอบด้านมากยิ่งขึ้นได้

นอกจากนี้ นวนิยายที่ใช้ฉากของเมืองไทยและตัวละครเอกเป็นผู้ชายฝรั่งกับตัวละครเอกหญิงไทย ยังมีอีกหลายแนวที่สามารถนำมาศึกษาได้ เพราะแทบจะไม่มีใครศึกษาเอาไว้เลย คือ นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน (Detective) ซึ่งจะนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับอันตราย หรือความตายที่เกิดขึ้นในเมืองไทย และตัวละครเอกผู้ชาย "ฝรั่ง" ซึ่งเป็นนักสืบต้องเดินทางมาคลี่คลายปมคดี ซึ่งมักเป็นคดีฆาตกรรม และจากการเดินทางมาครั้งนี้ตัวละคร "ฝรั่ง" ได้มีโอกาสมา "พบรัก" กับตัวละครเอกหญิงไทย เห็นได้อย่างชัดเจนผ่านงานของ Christopher G. Moore John Burdett และ Dean Barrett เป็นต้น และนวนิยายแนวผจญภัย (Adventure) ที่มุ่งนำเสนอเรื่องราวของความลึกลับ สิ่งแปลกแตกต่าง ความวุ่นวายและไร้ระเบียบของสังคม หรือวิถีการดำเนินชีวิตของ

คนไทย โดยปกติแล้วนวนิยายแนวนี้เน้นการนำเสนอความแตกต่างทางด้าน "วัฒนธรรม" เป็นสำคัญโดยเฉพาะวัฒนธรรมตะวันตกและตะวันออกหรือเมืองไทย เช่นนวนิยายเรื่อง *Kicking Dogs* ของ Collin Piprell *No City of Angel : A Novel of Modern Bangkok* ของ Nick Noye และเรื่อง *The Vampire of Siam* ของ Jim Newport เป็นต้น